

που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και με τα μέτρα που λαμβάνονται για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των εκπομπών αυτών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη διαβιβάζοντας τις πληροφορίες που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της απόφασης 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τον μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο, σε συνδυασμό με τα άρθρα 8, 9, 10 και 11 της απόφασης 166/2005/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2005, για θέσπιση των κανόνων εφαρμογής της απόφασης 280/2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 285 της 8.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Γαλλίας

(Υπόθεση C-443/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/13/ΕΚ — Περιορισμός των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των εννοιών «μικρή εγκατάσταση» και «ουσιαστική μετατροπή»)

(2009/C 153/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και J.-B. Laignelot)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A. Adam)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεώσεως όλων των αναγκαίων νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων για την ορθή μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη του άρθρου 2, σημεία 3 και 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις (ΕΕ L 85, σ. 1) — Έννοιες «μικρή εγκατάσταση» και «ουσιαστική μετατροπή»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές

διατάξεις για την ορθή μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη του άρθρου 2, σημεία 3 και 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 10.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-532/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2005/60/ΕΚ — Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 153/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Dejmek και A.A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωπος: D. O'Hagan)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309, σ. 15)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 7.2.2009